

Білі лебеді – символ світлої долі, вірності, любові та злагоди

На території Вирівської сільської ради є чудове село Федорівка. З давніх-давен тут селилися люди. З кожним роком воно змінює своє обличчя, розростається новими вулицями, на яких поселяються молоді сім'ї. Нині в населеному пункті мешкають 649 жителів. Завітали сюди, аби дізнатися, як живеться селянам, які проблеми, невирішені питання хвилюють.

З історичних джерел

У письмових джерелах згадки про село не знайдено, але ось про що розповідають старожили.

Десь у 1800-1811 роках поміщик, якого звали Теодор, відвідував свої володіння в окружній місцевості. Територія, де розташована нинішня Федорівка, йому сподобалась. Місце було казково красивим: навкруги вічнозелені ліси з багатою флорою та фауною. А посеред цього зеленого царства — світла поляна. На ній пан Теодор і вирішив побудувати маєток. Йому була необхідна робоча сила. Тож відібрав у селі Чудель 10-12 сімей. Люди, які найнялися до поміщика, були вихідцями з найбідніших верств населення.

Через деякий час на поляні з'явився добротний будинок. А селяни з малими дітьми оселилися у виритих нашвидкуруч землянках. Лише згодом почали зводити собі сякі-такі домівки. Курні та ніпівкурні хати мали солом'яні стріхи, маленькі віконця та глиняні долівки. Люди носили полотняний одяг, повсякденним взуттям були постолі. Займалися землеробством, пізніше — розведенням худоби, жили в бідності й злиднях.

У ті часи поселення мало назву Мала Чуделька, бо перші поселенці були з Чудля. Часто село називали Бір, бо розкинулося серед лісу (бору). Коли трішки розбудувалося й у ньому з'явилися понад двадцять дворів, пан Теодор вирішив наректи його на свою честь — Теодорівка. До відміни кріпосного права селяни прізвищ не мали. І тільки після 1861 року вони з'явилися, походили від роду занять тієї чи іншої людини. Першу школу побудували в 1920 році. Жителі були працьовиті, вирощували льон, уміли й любили прясти, займалися бджільництвом, на власних городах садили картоплю, буряки, капусту й ін. Десь у той час відкрили й перший магазин. Торгувала в ньому єврейська Швейка. Пізніше сюди прийшли вчитися діти селян, бо приміщення школи спалили.

Відтоді й настав злам. Низькі заробітки, неувага до розвитку соціально-економічної сфери змусили багатьох жителів залишити Федорівку (цю назву носить з 1939 року), емов журавлі у вирій, один за одним розліталась із села молодь. Ось так і потрапила Федорівка до числа неперспективних. Залишились у ній, щоправда, старі люди – куди їм з обжитих роками місць? Та згодом дійшов вітер перемін і до Федорівки. В селі розгорнув свою діяльність радгосп «Федорівський». Входило воно до складу Клесівського району.

Славиться поселення своїми людьми, народними талантами, художньою самодіяльністю. Сьогодні воно оновлюється, з далеких країв повертається молодь, адже тут їх коріння, світанок життя.

Завдяки тісній співпраці

Приємно завітати на подвір'я Федорівської ЗОШ I-II ступенів. Скрізь чистота, порядок, а ще чимало зелені: ялинки, туї, самшит. І не помилюся, якщо скажу: влітку безліч яскравих квітів на клумбах приваблюватимуть око перехожих. Бо трудиться тут працьовитий, дружний колектив, який прищеплює свої знання, досвід, загальнолюдські цінності підростаючому поколінню. З ним і зав'язалася невимушена ділова розмова в учительській. Керує навчальним закладом досвідчений педагог, учитель початкових класів за фахом Світлана Куришко. Світлою стежиною у світ знань 115 дітей ведуть 20 педагогів, із них 1 спеціаліст вищої категорії, 9 — першої, 3 — другої, 7 — просто спеціалісти. А ще є 8 чоловік обслуговуючого персоналу. Колектив працює над проблемою: «Впровадження інноваційних технологій у процесі навчання і виховання школярів».

«Школа заснована в 1962 році. З плином часу дерев'яне приміщення, звісно, постаріло, - розповіла Світлана Адамівна, - завівся грибок. Класи великі, трубкове опалення не дозволяло підтримувати належний температурний режим. Свого часу були плани побудувати нову, але не здійснилися. Проблемою було і є двозмінне навчання. Завдяки районній владі, відділу освіти, сільраді зробили капітальний ремонт. Довелося зірвати всю дерев'яну підлогу, залити цементом долівку, яку встелили лінолеумом. Також змонтували та запустили в дію електричне опалення, замінили дерев'яні вікна на металопластикові, що значно поліпшило тепловий режим. Поступово й грибок зник». Велику турботу про заклад, дітей не тільки у Вирах, а й у Федорівні виявляє сільський голова Юрій Солтис. Колектив ЗОШ висловлює щиру вдячність йому за це. Так, завдяки очільнику громади перекрили дах і оббили приміщення металопрофілем, у коридорах, класах зробили денне світло. Нинішнього року сільрада виділила кошти на будівництво внутрішніх вбиралень. І, головне, за власні фінанси почне добудову класних кімнат, аби покінчити з тіснявою та двозмінним навчанням.

У селі вирішили проблему і з дошкільним навчанням. Із введенням у дію дитсадка в Гранітному нині й маленькі мешканці Федорівки там виховуються. Разом із батьками їх підвозить туди автобус.

Хоч би які труднощі були в роботі, педагогічний колектив закладу високо несе свою почесну місію. Вихованці отримують міцні знання, беруть активну участь у позакласній і позашкільній роботі, районних та обласних олімпіадах, конкурсах, де посідають призові місця. Гордиться школа й активістами Іваном Абрамчуком, Олександром Мельником, Владиславом П'ятківським, Дариною Абрамчук та ін. Багата вона й традиціями. Тут проводяться свято квітів, бал золотої осені, урочистості до Дня вчителя, 8 Березня, конкурси «Нумо, хлопці!», «Юна зірка», новорічні свята, лінійки (до Дня Соборності, річниці виведення радянських військ із Афганістану), День гумору й ін. Яскравим проявом турботи про підростаючу юнь є приклад місцевого жителя, батька трьох дітей Василя Котка. За власні кошти він власноруч зробив євроремонт у кабінеті світової літератури, який визнали кращим у районі. Нині навчальний заклад бере активну участь у місячнику довкілля. Прибирають навколишню територію та біля озера Бам, допоможуть місцевому лісництву в посадці молодих дерев.

Насамкінець розмови з педагогами почув слова подяки на адресу спонсорів, як-от: підприємців Сергія Абрамчука, Петра Зайця, керівництва «Технобуду» з Клесова, які завжди відгукуються на прохання школи. Тож нехай і надалі злагоджена співпраця приносить рясні плоди.

Про здоров'я односельців тут дбають

За кошти сільської ради у Федорівці побудували фельдшерсько-акушерський пункт. Приємно спілкуватися з його завідувачою Катериною Натяжко (на фото вгорі). Молодий фахівець достеменно знає свою справу. У ФАПі є маніпуляційна, аптечний пункт, кабінет профілактичних щеплень, дитяча кімната. Медпункт достатньо забезпечений медикаментами невідкладної допомоги.

«У мене на обслуговуванні зараз 649 мешканців села, - говорить пані Катерина. — Надаю долікарську допомогу, веду патронаж дітей, вагітних, систематичні спостереження за станом здоров'я інвалідів, облік жінок з 18-річного віку. Щомісячно відбуваються виїзди лікарів у ФАП, під час яких проводять огляди диспансерних хворих. Найчастіше мешканці села хворіють на гіпертонію. Отримують медичну допомогу і працівники закладів освіти, торгівлі, культури, люди похилого віку. Старанністю в праці відзначається і санітарка Любов Опалько».

І дійсно, обійшовши кабінети ФАПу, побачив скрізь чистоту, належний порядок. З усього видно, підтримують тут їх систематично, бо інакше бути не може. Це можна спостерігати й біля медичного закладу.

Весняні турботи «Азалії»

Є у Федорівці сільськогосподарське приватне підприємство «Азалія», яке очолює досвідчений хлібороб Анатолій Ганзюк. Він довгий час працював бригадиром тракторної бригади в колишньому радгоспі «Федорівський». У 2001 році заснував «Азалію». І хоча нині сільгоспідприємство переживає не кращі часи, але, незважаючи на труднощі, тримається, як кажуть, на плаву. За словами Анатолія Миколайовича, сіють зернові та надають послуги технікою. У наявності є трактори Т-150, МТЗ, два комбайни, сівалка. Тож є до кого звернутися бажаним обробляти землю, сіяти, збирати врожай. На час весняно-польових робіт запаслися соляркою та бензином. Біда, що держава відвернулася від хліборобів, їм у край необхідна підтримка.

Білі лебеді де-небудь не оселяються...

Бачачи належну турботу про громаду, молодь залишається в селі. Молоді сім'ї будуються на нових вулицях: Квітковій, Садовій, Вишневій, Озерній, бо є перспектива, хороші умови. Покидаючи Федорівку, вирішили заїхати туди. З усього видно, не так давно зроблена дорога з білощебневим, покриттям. Неподалік нових осель широкою гладдю, наче кинуте кимось намисто, красувалося синьооке лісове озеро Бам. Таку назву дали йому федорівці. Вода в ньому чиста. Сюди щороку прилітають білі лебеді — символ вірності, любові та злагоди. Тож нехай він панує в стосунках молодих пар, сімей, які тут оселяються.

Михайло Малафей